

Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane

2020/2027(INI)

29.1.2021

MIŠLJENJE

Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane

upućeno Odboru za pravna pitanja

o odgovornosti poduzeća za štetu u okolišu
(2020/2027(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Pascal Canfin

PA_NonLeg

PRIJEDLOZI

Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

- A. budući da se u europskom zelenom planu utvrđuje cilj nulte razine onečišćenja, koji se treba postići sveobuhvatnom strategijom za zaštitu zdravlja građana od degradacije okoliša i onečišćenja, uz istodobno pozivanje na pravednu tranziciju kojom se nikoga ne zapostavlja;
- B. budući da šteta u okolišu, opasne i štetne kemikalije i klimatske promjene uzrokuju znatne rizike za ljudsko zdravlje zbog onečišćenja zraka, tla i vode;
- C. budući da se u Direktivi o odgovornosti za okoliš utvrđuje „okvir za odgovornost za okoliš koji se temelji na načelu „onečišćivač plaća”, radi sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu” te dužnost sprečavanja štete;
- D. budući da Direktiva o odgovornosti za okoliš dopunjuje glavne zakonodavne akte EU-a o okolišu, s kojima je izravno ili neizravno povezana;
- E. budući da bi okvir odgovornosti za okoliš EU-a trebao poticati suradnju i jednakе uvjete za sve; budući da Direktiva o odgovornosti za okoliš postoji paralelno s drugim instrumentima i odredbama o odgovornosti, i na razini EU-a i na razini država članica;
- F. budući da incidenti koji dovode do odgovornosti u smislu te direktive mogu dovesti i do usporednih kaznenih, građanskih ili upravnih postupaka;
- G. budući da Europska agencija za okoliš istražuje kako su rizici i koristi za okoliš razdijeljeni u društvu; budući da nedavni dokazi upućuju na to da je vjerojatnije da će siromašnije regije EU-a biti izložene zdravstvenim opasnostima iz okoliša na razinama koje negativno utječu na zdravlje ljudi, često tijekom nekoliko generacija;
- H. budući da je okolišna nejednakost pokretač zdravstvene nejednakosti, potiče osjećaj nepravde i „zapostavljanja” ugroženog stanovništva;
- I. budući da se u Pariškom sporazumu o klimatskim promjenama iz 2015. naglašava važnost razmatranja prava ugroženih osoba; budući da je Ured Visokog povjerenika UN-a za ljudska prava nedavno objavio Okvirna načela o ljudskim pravima i okolišu, u kojima se pojašnavaju obveze država članica UN-a u području ljudskih prava u pogledu čistog, zdravog i održivog okoliša te jamči zaštita od diskriminacije u pogledu uživanja u takvim okruženjima;
- 1. smatra da bi u skladu s načelom „onečišćivač plaća” poduzeća trebala snositi sve društvene troškove za štetu u okolišu koju izravno uzrokuju kako bi se osiguralo da imaju poticaje za internalizaciju vanjskih učinaka na okoliš i izbjegavanje eksternalizacije tih troškova; nadalje, smatra da su sankcije važno sredstvo odvraćanja od ekološkog nemara kojima se sprječava šteta u okolišu;
- 2. izražava duboku zabrinutost zbog toga što učinak kaznenih djela protiv okoliša

negativno utječe među ostalim na bioraznolikost, klimatski sustav i posebno na zdravlje ljudi;

3. podsjeća da kaznena djela povezana s onečišćenjem, uključujući nezakonito ispuštanje tvari i otpada, zagađuju tlo, usjeve, vodu te kopnene i morske ekosustave, ugrožavaju staništa, floru i faunu te mijenjaju prehrambeni lanac; s tim u vezi ističe sve veći broj kršenja propisa povezanih s pomorskim i morskim onečišćenjem te poteškoće u praćenju i utvrđivanju takvih praksi na moru, posebno nezakonitog ispuštanja otpada, kontejnera te plina i nafte s brodova u more, kako bi se izbjegli troškovi obrade; stoga poziva na strože kontrolne mjere, primjerice korištenjem satelitskih sustava za promatranje;
4. pozdravlja činjenicu da sve veći broj poduzeća iz EU-a slijedi cilj stvaranja održive vrijednosti i poziva sva poduzeća da slijede trostruki pristup, pri čemu bi se jednaka pozornost posvećivala ljudima, profitu i planetu, te rezultatima postignutima u gospodarskom, socijalnom i ekološkom smislu; poziva Komisiju da taj cilj uključi u relevantno zakonodavstvo te poziva države članice da hitno ostvare taj cilj provedbom postojećeg zakonodavstva;
5. uviđa da prijelaz na održivije i ekološki prihvatljivije proizvodne metode može biti dugotrajan i skup te ističe važnost pravne i administrativne sigurnosti za ta poduzeća;
6. žali zbog niske stope otkrivanja, istrage, kaznenog progona i osuda za kaznena djela protiv okoliša i štetu u okolišu, kao i zbog niskih iznosa izrečenih novčanih kazni i sankcija te zbog velike razlike među državama članicama i nedostataka u njihovoj provedbi i primjeni postojećeg zakonodavstva; poziva Komisiju da utvrdi uzroke i predloži sveobuhvatne zakonodavne mjere za poboljšanje provedbe upravnog, građanskog i kaznenog prava u cilju bolje zaštite okoliša;
7. nadalje, smatra da postoji snažna potreba za usklađenim i sveobuhvatnim obveznim okvirom odgovornosti na razini Unije kako bi se doprinijelo postizanju europskog zelenog plana, UN-ovih ciljeva održivog razvoja i ciljeva Pariškog klimatskog sporazuma;
8. potiče Komisiju da predstavi revidirani i ubrzani zakonodavni kalendar za reviziju Direktive o odgovornosti za okoliš i Direktive o kaznenim djelima protiv okoliša;
9. poziva na ažuriranje područja primjene Direktive o kaznenim djelima protiv okoliša kako bi se osiguralo da ona obuhvaća cijelokupno relevantno zakonodavstvo u području okoliša, uzimajući u obzir nove vrste i obrasce kaznenih dijela protiv okoliša;
10. primjećuje da same kaznene sankcije često nisu dovoljno učinkovite, iako mogu dovesti do utvrđivanja odgovornosti zbog povrede okoliša i kaznenog postupka, no u nekim slučajevima i do odbacivanja velikog broja predmeta u području okoliša, posebno u državama članicama u kojima osnovani poslovni subjekti nemaju kaznenu odgovornost; također napominje da se u brojnim državama članicama sve više koriste administrativne novčane kazne; stoga poziva Komisiju i države članice da olakšaju pristup pravosuđu i osiguraju učinkovito posredovanje i pravna sredstva za žrtve štete u okolišu te poziva države članice da se koriste administrativnim kaznama za manje teške prekršaje kao dopunskim alatom uz kaznene sankcije za ozbiljnije prekršaje kako bi se poduzele sve

potrebne mjere da se zajamči provedba tih sankcija;

11. poziva države članice da osiguraju dosljednu provedbu postojeće direktive te poziva Komisiju da pruži dodatna pojašnjenja i smjernice o ključnim pravnim terminima koji se upotrebljavaju u Direktivi o kaznenim djelima protiv okoliša (npr. „značajna šteta”, „količina veća od neznatne”, „neznatna količina” i „neznatni utjecaj”, „opasna djelatnost” i „značajno narušavanje”);
12. primjećuje da su podaci i statistički podaci o kaznenim djelima protiv okoliša i provedbenim mjerama u državama članicama vrlo ograničeni, fragmentirani i nedosljedni; stoga također poziva da se u Direktivu o kaznenim djelima protiv okoliša uključe zahtjevi za države članice u pogledu prikupljanja podataka, objavljivanja i izvješćivanja, uz istodobno iskorištavanje sinergija s postojećim obvezama izvješćivanja, te nadalje poziva Komisiju da državama članicama olakša i potakne ih na primjenu djelotvornih sankcija za neizvješćivanje;
13. smatra da postojeća pravila iz Direktive o kaznenim djelima protiv okoliša nisu učinkovito osigurala usklađenost s pravnom stečevinom u području okoliša i zapravo ne pružaju jednake uvjete za sve;
14. poziva Komisiju da znatno ojača razinu kaznenih sankcija izrečenih u skladu s Direktivom o kaznenim djelima protiv okoliša, istodobno se hvatajući u koštac s ulogom teškog organiziranog kriminala u području štete za okoliš, među ostalim određivanjem minimalnih razina sankcija;
15. poziva Komisiju da nametne primjenu sankcija utvrđenih u skladu s Direktivom o kaznenim djelima protiv okoliša;
16. u tom pogledu poziva Komisiju da provjeri odvraćajuću prirodu kaznenih sankcija utvrđenih u skladu s tom direktivom i provede ih te istodobno ističe da će u tu svrhu niske stope otkrivanja i kaznenog progona sa sobom povlačiti strože sankcije; nadalje, poziva Komisiju da izda smjernice državama članicama o tome što čini učinkovite, odvraćajuće i razmjerne sankcije, kao i smjernice i preporuke za učinkovitu provedbu;
17. poziva Komisiju da izradi usklađenu klasifikaciju kaznenih djela protiv okoliša i ekološke štete te propisanu klasifikaciju odgovarajućih sankcija kako bi se nadležnim nacionalnim tijelima i tužiteljima pružile smjernice u pogledu provedbe sankcija utvrđenih Direktivom o kaznenim djelima protiv okoliša;
18. smatra da bi se u Direktivu o kaznenim djelima protiv okoliša mogla uključiti odredba o unakrsnom upućivanju na Direktivu o oduzimanju kako bi se ojačala važnost mjera oduzimanja i zamrzavanja u kontekstu kaznenih djela protiv okoliša;
19. nadalje, poziva na uspostavu minimalnih standarda za nacionalna tijela u pogledu učestalosti i kvalitete provjera gospodarskih subjekata te poziva Komisiju i države članice da potiču neovisne revizije tih subjekata;
20. smatra da bi Komisija sucima i stručnjacima trebala ponuditi posebnu obuku o posebnostima okolišnog prava i kaznenih djela protiv okoliša na razini EU-a i na nacionalnoj razini te da bi trebalo poticati mreže stručnjaka koje žele ponuditi

osposobljavanje svojim članovima;

21. žali što provedba Direktive o odgovornosti za okoliš u državama članicama nije bila koordinirana, usklađena i djelotvorna, što je dovelo do nedostataka u provedbi, znatnih razlika i nejednakih uvjeta za subjekte, među ostalim i u slučajevima kada onečišćivač postane nesolventan ili bankrotira;
22. sa zabrinutošću primjećuje da je u izvješću Komisije o provedbi Direktive o odgovornosti za okoliš iz 2016. zaključeno da od 2007. jedanaest država članica nije prijavilo slučajeve štete te da je to „vjerojatno zato što takve slučajeve rješavaju isključivo u okviru svojih nacionalnih sustava”; stoga potiče Komisiju da preuzme odgovornost za učinkovitu provedbu te direktive i poziva na to da se Direktiva o odgovornosti za okoliš što prije revidira i pretvorи u uredbu;
23. smatra da je nužno da za odgovornost za štetu koju nanose okolišu odgovaraju ne samo poduzeća kao pravne osobe, već i upravni odbori; poziva Komisiju da procijeni potrebu za obveznim finansijskim jamstvima svih subjekata koji provode aktivnosti koje bi mogle predstavljati rizik za okoliš;
24. poziva Komisiju da u preispitivanje Direktive o odgovornosti za okoliš uključi štetu za ljudsko zdravlje i okoliš uzrokovano onečišćenjem zraka jer bi se time mogle povećati razine prevencije i predostrožnosti;
25. prima na znanje činjenicu da su sustavi odgovornosti u pogledu raspršenog onečišćenja u pravu EU-a rascjepkani; poziva Komisiju da ocijeni aspekte povezane s raspršenim onečišćenjem;
26. također se zalaže za učinkovitiju provedbu načela „onečišćivač plaća” u Direktivi o odgovornosti za okoliš; stoga poziva na proširenje uskog područja primjene pojma odgovornosti iz te direktive kako bi se obuhvatila sva ozbiljna šteta nanesena okolišu i ljudskom zdravlju;
27. smatra da je za dosljedniju primjenu ključno da Komisija pruži bolje pojašnjenje i smjernice o ključnim pravnim pojmovima upotrijebljenima u Direktivi o odgovornosti za okoliš, posebno o pragu „značajne štete”; naglašava da Direktiva o odgovornosti za okoliš mora biti usklađena s Direktivom o staništima kako bi se osiguralo povoljno stanje očuvanosti zaštićenih staništa i vrsta;
28. smatra da institucije Unije i nacionalna tijela trebaju poticati strukturirani dijalog s gospodarskim subjektima kako bi se olakšala njihova usklađenost s promjenjivim i složenim zakonodavnim okvirom; ističe da je prije stupanja na snagu zakonodavstva o okolišu poduzećima potrebno zajamčiti pravnu sigurnost u obliku uputa i informacija;
29. potiče Komisiju da uspostavi poticaje kako bi poduzeća dobrovoljno uvela politike održivosti koje nadilaze standarde o zaštiti okoliša i bioraznolikosti utvrđene u pravu u svrhu evaluacije tih politika, identificiranja najboljih praksi i pružanja primjera drugim poduzećima;
30. poziva da se ukinu mogućnosti pozivanja na izuzeća na temelju dozvole i izuzeća na temelju aktualnog stupnja razvoja u skladu s Direktivom o odgovornosti za okoliš kako

bi se promicalo načelo „onečišćivač plaća”, načelo prevencije i predostrožnosti te korporativna odgovornost, uz istodobno poboljšanje učinkovitosti revidirane direktive.

31. poziva EU da vodi računa o tome da su poduzeća koja primaju državnu potporu ili su uključena u javnu nabavu predana sprečavanju i oticanju štete u okolišu;
32. smatra da poduzeća osuđena za kaznena djela protiv okoliša ne bi smjela imati koristi od bilo koje mjeru predviđene za subjekte iz registra transparentnosti; u tu svrhu predlaže reviziju područja primjene i kodeksa ponašanja registra transparentnosti kako bi se uključile odredbe o oticanju poduzeća osuđenih za kaznena djela protiv okoliša;
33. svjestan je intrinzične vrijednosti okoliša i ekosustava te njihovo pravo na učinkovitu zaštitu; osuđuje svaki oblik uznemiravanja, nasilja ili zastrašivanja bilo koga od uključenih dionika;
34. poziva ombudsmanicu EU-a da se više usredotoči na pitanja povezana s pravnom stečevinom u području okoliša;
35. zabrinut je jer kaznena djela protiv okoliša mogu nanijeti nepopravljivu štetu našem okolišu, bioraznolikosti i ljudskom zdravlju te predstavljaju četvrtu po veličini kriminalnu aktivnost na svijetu, povezana su s drugim oblicima međunarodnog kriminala i predstavljaju sve veću prijetnju; stoga potiče Komisiju i države članice da borbu protiv kaznenih djela protiv okoliša učine prioritetom u međunarodnoj pravosudnoj suradnji;
36. poziva Komisiju da na razini Europske unije osigura čvrst okvir za postupanje s kaznenim djelima protiv okoliša u relevantnom zakonodavstvu EU-a te poziva Komisiju i države članice da se aktivno uključe u bilateralne i multilateralne forume kako bi se na globalnoj razini osigurali ambiciozni jednaki uvjeti, a možda i sporazum o borbi protiv kaznenih djela protiv okoliša i boljoj osvještenosti o tom problemu; poziva Europol da ažurira studiju naručenu 2015. o međuodnosu između kaznenih dijela protiv okoliša i transnacionalnog organiziranog kriminala te da redovito pruža ažurirane informacije o stanju;
37. podsjeća da šteta nanesena okolišu ne staje na granicama; stoga smatra da je ključno uspostaviti bolju prekograničnu suradnju u pogledu obavještajnih podataka, sprečavanja, borbe protiv kaznenih djela protiv okoliša i njihova oticanja, među ostalim uvođenjem mogućnosti zajedničkog i istovremenog kaznenog progona u nekoliko država članica; nadalje, ističe važnost jačanja Europolove mreže kaznenih djela protiv okoliša (ENVICrimeNet) na nacionalnoj razini i razini EU-a kako bi se omogućilo provođenje neovisnih i učinkovitih istraga u cilju borbe protiv kaznenih djela protiv okoliša koja negativno utječu na biološku raznolikost i ljudsko zdravlje, uključujući ekocide;
38. poziva Komisiju, Europol i Eurojust da osiguraju potporu i bolje institucionaliziranu strukturu za postojeće mreže stručnjaka te da ojačaju istrage i progon kaznenih djela protiv okoliša;
39. poziva na veću jasnoću u pogledu sudjelovanja nevladinih organizacija i njihova pristupa pravosuđu u okviru provedbe Direktive o kaznenim djelima protiv okoliša;

40. pozdravlja zakonodavni prijedlog Komisije o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (COM(2020)0642) kako bi se omogućio bolji javni nadzor nad aktima EU-a koji utječu na okoliš; u tom pogledu poziva Vijeće u svojstvu suzakonodavca za učinkovitu provedbu trećeg stupa Aarhuške konvencije da fizičkim osobama i nevladnim organizacijama zajamči pristup sudovima za udružne tužbe da izravno podnesu tužbu protiv subjekta koji bi mogao biti odgovoran za štetu za okoliš;
41. poziva Uniju da radi na priznavanju prava na zdrav okoliš na europskoj i međunarodnoj razini;
42. prima na znanje sve veću predanost država članica u naporima za priznavanje ekocida na nacionalnoj i međunarodnoj razini; traži od Komisije da prouči njegovu važnost za pravo EU-a i diplomaciju EU-a;
43. poziva Komisiju i države članice da podižu razinu osviještenosti i promiču rješenja za zaštitu prava okoliša i priznavanje ekocida u međunarodnom pravu kojima se uzimaju u obzir rizici koje predstavlja prekogranična priroda štete u okolišu i teškog organiziranog kriminala;
44. smatra da će osiguravanje odgovornosti za štetu u okolišu, zajedno s relevantnim zakonodavstvom, doprinijeti dugoročnoj održivosti poduzeća iz EU-a; stoga poziva Komisiju da podnese zakonodavni prijedlog o minimalnoj obveznoj korporativnoj dužnoj pažnji kako bi se poduzeća prisililo da identificiraju, ublaže, spriječe i prate štetne učinke na okoliš u svojem lancu opskrbe, uzimajući pritom u obzir zahtjeve u pogledu dužne pažnje dogovorene na međunarodnoj razini, kao što su Smjernice za multinacionalna poduzeća Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj;
45. nadalje, pozdravlja sve veći broj zahtjeva za izvješćivanje i o nefinancijskim pitanjima; napominje, međutim, da se izvješćivanje o nefinancijskim pitanjima dosad nije bilo jasna pravna obveza; poziva Komisiju da u predstojećoj reviziji Direktive o nefinancijskom izvješćivanju naglasak stavi na provedbu tih zahtjeva za izvješćivanje u slučaju neispunjena obveza;
46. poziva Komisiju da u svim trgovinskim sporazumima EU-a zadrži jednake uvjete u odredbama o zaštiti okoliša te da osigura da odredbe o zaštiti okoliša podliježu poboljšanim obveznim provedbenim mehanizmima; traži visoku razinu zaštite okoliša od ugovornih stranki sporazuma;
47. napominje da postoji nacionalni okvir¹ kojim se omogućuje da rezultati geoloških i hidrogeoloških istraživanja povezanih s industrijskim aktivnostima budu više godina povjerljivi i da je to dovelo do znatnog onečišćenja izvora pitke vode; ističe da se s informacijama koje se odnose na predvidive učinke na zdravlje ljudi, zdravlje životinja ili okoliš ne bi smjelo postupati povjerljivo i da se takve informacije moraju bez odgode objaviti kako bi bilo moguće utvrditi uzročno-posljedičnu vezu između postupka i posljedica, popraviti stanje i na odgovarajući način primijeniti načelo „onečišćivač plaća”; potiče dotičnu državu članicu da u skladu s tim izmijeni svoj nacionalni okvir.

¹ Uredba br. 22/2015 o provedbi Zakona br. 569/2007 zb. o geološkim radovima (Slovačka) omogućuje da rezultati istraživanja budu povjerljivi do deset godina, što je dovelo do ekološke katastrofe u zapadnoj Slovačkoj.

INFORMACIJE O USVAJANJU U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	27.1.2021
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0: 58 15 6
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Nikos Androulakis, Bartosz Arłukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurelia Beigneux, Monika Beňová, Sergio Berlatto, Malin Björk, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Pascal Canfin, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Bas Eickhout, Cyrus Engerer, Eleonora Evi, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Andreas Glück, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Adam Jarubas, Karin Karlsbro, Petros Kokkalis, Athanasios Konstantinou, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, César Luena, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Dan-Ştefan Motreanu, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus, Stanislav Polčák, Jessica Polfjärd, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooken, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Søgaard-Lidell, Nicolae Ţefănuță, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Michal Wizek, Tiemo Wölken, Anna Zalewska
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Hildegard Bentele, Manuel Bompard
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 209. st. 7.	Veronika Vrecionová

POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

58	+
PPE	Bartosz Arłukowicz, Traian Băsescu, Hildegard Bentele, Nathalie Colin-Oesterlé, Christian Doleschal, Agnès Evren, Adam Jarubas, Ewa Kopacz, Esther de Lange, Peter Liese, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Dolors Montserrat, Dan-Ştefan Motreanu, Ljudmila Novak, Stanislav Polčák, Christine Schneider, Edina Tóth, Michal Wiezik
Renew	Pascal Canfin, Martin Hojsík, Karin Karlsbro, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Nicolae řtefănuță, Nils Torvalds, Véronique Trillet-Lenoir
S&D	Nikos Androulakis, Marek Paweł Balt, Monika Beňová, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Cyrus Engerer, Jytte Guteland, Javi López, César Luena, Alessandra Moretti, Sándor Rónai, Günther Sidl, Petar Vitanov, Tiemo Wölken
The Left	Malin Björk, Manuel Bompard, Petros Kokkalis, Silvia Modig, Mick Wallace
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Eleonora Evi, Pär Holmgren, Yannick Jadot, Tilly Metz, Ville Niinistö, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus

15	-
ECR	Sergio Berlato, Pietro Fiocchi, Joanna Kopcińska, Rob Rooken, Alexandr Vondra, Veronika Vrecionová, Anna Zalewska
ID	Simona Baldassarre, Marco Dreosto, Teuvo Hakkarainen, Sylvia Limmer, Luisa Regimenti, Silvia Sardone
PPE	Jessica Polfjärd, Pernille Weiss

6	0
ID	Aurelia Beigneux, Catherine Griset, Joëlle Mélin
Renew	Andreas Glück, Jan Huitema, Linea Søgaard-Lidell

Korišteni znakovi:

- + : za
- : protiv
- 0 : suzdržani